

Відповідно, застосування кримінального процесуального законодавства за аналогією повинно здійснюватися з дотриманням кримінальної процесуальної форми, ґрунтуватись на загальних засадах, визначених у ст. 7 КПК України, а також бути направленим на виконання завдань кримінального провадження.

В науці кримінального процесуального права існує думка, що для врегулювання умов застосування аналогії у кримінальному провадженні необхідно закріпити окреме положення, яке б визначало порядок та умови застосування аналогії у кримінальному провадженні, з чим ми також погоджуємося.

Отже, як висновок можна сказати, що питання застосування аналогії у кримінальному провадженні є досить актуальним та потребує нормативного закріплення та регламентації. Для врегулювання даного питання було б доцільним закріпити в чинному КПК України окрему статтю, у якій було б регламентовано умови та порядок застосування аналогії у кримінальному провадженні, визначено коло суб'єктів, які уповноважені застосовувати аналогією та порядок їх дій, а також умови дотримання кримінальної процесуальної форми.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.13

Анжеліка Юріївна Завгородня,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: викладач кафедри Балац Р. М.

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧОГО З ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ

Успішна боротьба зі злочинністю на сучасному етапі є неможливою без забезпечення тісної взаємодії слідчого з оперативними підрозділами. На сьогоднішній день в Україні існують проблеми взаємодії між слідчими та оперативними підрозділами. Співробітники оперативних підрозділів дуже часто нехтують нормами встановленими законодавством та будь-якими способами намагаються уникнути виконання доручень слідчого, передбаченого ст. 40 КПК України.

Під взаємодією оперативних і слідчих підрозділів слід розуміти узгоджену протягом певного часу, чітко скоординовану спільну їхню діяльність, засновану на законі і підзаконних актах, та спрямовану на розв'язання завдань по забезпеченню належного правопорядку.

Взаємодія практично здійснюється через співробітників слідчих і оперативних підрозділів, тобто через слідчого й оперативного працівника.

Слід зауважити, що взаємодія повинна тривати стільки, скільки цього вимагають інтереси кримінального провадження. Виявлення ініціативи для здійснення взаємодії не повинно бути одноразовим, носити епізодичний характер.

Взаємодія повинна розпочинатися, як правило, з початку досудового розслідування і тривати до повного його закінчення.

Протягом тривалого часу в Україні спостерігається тенденція зростання кількості не розкритих кримінальних правопорушень. Те що майже кожен третій злочин в Україні залишається не розкритим, насамперед обумовлено тим, що між слідчими та оперативними підрозділами слабка та непродуктивна форма взаємодії, а також має місце слабка професійна підготовка. Часто зустрічається притуплення почуття відповідальності у слідчих і працівників оперативних підрозділів за доручене їм кримінальне провадження.

Правильна організація взаємодії передбачає чітке розмежування функцій кожної зі сторін (слідчого й оперативного працівника).

Варто звернути увагу на те, що деякі слідчі, а в окремих випадках і працівники оперативних підрозділів не правильно роблять висновки про розгалуження компетенції відповідних підрозділів. Іноді слідчі намагаються перекласти на працівників оперативних підрозділів частину своїх наданих законодавством обов'язків на проведення окремих слідчих дій. Але у свою чергу працівники оперативних підрозділів на велику кількість доручень слідчого пишуть різні відмовки про неможливість їх виконання.

Протягом тривалого часу громадськість наголошує на необхідності прийняття радикальних рішень для покращення криміногенної ситуації в країні.

Важливим елементом демократії в Україні, а також вступу нашої держави до Європейського Союзу є запровадження норм права, які притаманні Європейським країнам, а також загальноприйнятих європейських стандартів. В яких є яскраво виражений приклад, як потрібно удосконалити наше сучасне законодавство для того, щоб надати більше повноважень та незалежності слідчому.

В європейських країнах працівники поліції наділені більшими правами ніж працівники поліції в Україні. В своїх діях вони більш самостійні та в них немає необхідності хвилюватися за кожне своє прийняте рішення. Також в європейських країнах набагато краще розвинута взаємодія між підрозділами поліції. Нашій країні необхідно перейняти досвід наших сусідніх держав для того, щоб поліпшити взаємодію між підрозділами поліції.

Слід наголосити на те, що необхідно підвищувати професійний рівень працівників поліції для того, щоб підвищити рівень взаємодії між підрозділами поліції.

Таким чином, враховуючи досвід наших сусідніх країн, нам необхідно підвищити професійний рівень працівників поліції, для того, щоб вони могли самі правильно організовувати взаємодію між собою, а також відмежовувати свої повноваження від повноважень інших підрозділів поліції.

Розглянувши дане питання, ми можемо зробити висновок, що вимоги встановлені законодавством щодо взаємодії слідчих з оперативними підрозділами не завжди виконуються на практиці. Необхідно встановити жорстку відповідальність за невиконання працівниками поліції покладених на них повноважень. Необхідно частіше організовувати навчання кадрів для досягнення

оптимальної взаємодії між працівниками поліції, а також регулярно проводити заняття та наголошувати на відповідальності працівників поліції за прийняття процесуальних рішень в кримінальному провадженні. Підтримання працівників поліції в постійному тонусі допомагає налагодити ефективну роботу, швидке та повне розслідування кримінальних правопорушень, а також налагодити взаємодію між підрозділами національної поліції.

Перед нашою, відносно молодою державою, ще стоїть дуже багато задач по реформуванню законодавчої бази. Перейняття досвіду інших зарубіжних країн та внесення змін у законодавство, які будуть відповідати нормам міжнародних договорів, згода на які надана Верховною Радою України буде сприяти ефективній протидії злочинності в Україні.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.13

Владислава Валеріївна Філатова,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: викладач кафедри Балац Р. М.

ПОРУШЕННЯ РОЗУМНИХ СТРОКІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА

Стаття 9 Міжнародного пакту про громадські та політичні права, а також ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод гарантовано право кожного на розгляд справи упродовж розумного строку.

Особливо гостро сьогодні постає завдання, щодо зменшення порушень розумних строків під час досудового розслідування.

Метою даної роботи є аналіз і дослідження природи виникнення порушення розумних строків та право потерпілого, підозрюваного та обвинуваченого на оскарження недотримання або порушення розумного строку під час досудового розслідування.

Відповідно до статті 28 КПК України, кожна процесуальна дія або процесуальне рішення повинні бути виконані або прийняті в розумні строки. Розумними вважаються строки, що є об'єктивно необхідними для виконання процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень. Розумні строки не можуть перевищувати передбачені КПК України строки виконання окремих процесуальних дій або прийняття окремих процесуальних рішень. Але ж, діюче кримінально процесуальне законодавство України не для всіх слідчих (розшукових) дій та для прийняття процесуальних рішень передбачає конкретні строки. Тому, необхідно звернути увагу на те, що недостатньо для дотримання розумних строків тільки прийняття окремих процесуальних рішень, оскільки необхідні ще строки для їх виконання. Як свідчить практика, однією з головних причин недотримання розумних строків, є утворення складних